

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 15C/131/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214201422
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád Pastorek
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4214201422.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred samosudcom: JUDr. Arpádom P a s t o r e k o m v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: J. W., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, B., v konaní zastúpená opatrovníčkou D.A. D., súdnou tajomníčkou Okresného súdu B., za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej a to spoločnosti: „Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov“, ktorá je zastúpená splnomoc. práv. zást. JUDr. B. Jakubisom, advokátom, so sídlom AK Dobrovičova 62, Bratislava o zaplatenie 173,81 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca vo svojom podaní, ktoré označil ako: „Návrh na začatie konania o zaplatenie 173,81 EUR s prísl.“ z dňa 10.01.2014, ktoré doručil súdu dňa 28.01.2014 sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie uplatneného nároku s prísl. a na náhradu trov konania.

Súd v súlade s návrhom na začatie konania v tejto veci dňa 29.05.2014 vydal platobný rozkaz pod číslom konania: 15C/131/2014-29, ktorým súd vyhovel v plnom rozsahu uplatnenému nároku, uvedené rozhodnutie súd bolo zrušené rozhodnutím OS Komárno dňa 17.10.2014 pod číslom konania: 15C/131/2014-38, z dôvodu nedoručiteľnosti žalovanej.

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 13.10.2015, predvolané osoby sa na deň pojednávania nedostavili. Splnomocnený právny zástupca navrhovateľa - TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním so žiadosťou o konanie a rozhodnutie v jeho neprítomnosti ako je zrejmé z č. l. 69 a 83 súdneho spisu, predvolanie prevzal dňom 22.9.2015, rovnako splnomoc.práv.zást. vedľajšieho účastníka na strane žalovaného JUDr. Bohdan Jakubis, advokát prevzal dňa 25.9.2015 a napokon ustanovená opatrovníčka žalovanej U.. D. D., súd. taj. OS B. prevzala v lehote predvolanie na pojednávanie. Súd konštatuje, že u všetkých predvolaných osôb bola lehota na prípravu pojednávania zachovaná. Ustanovená opatrovníčka žiadala ospravedlniť svoju neprítomnosť s poukazom na pracovnú zaneprázdnenosť súdnej tajomníčky a zároveň uviedla, že žaloba jej bola doručená a žiadala, aby súd konal a rozhodol v jej neprítomnosti, a zároveň ponechala rozhodnutie vo veci v súlade so zákonom na úvahu súdu. Ustanovená opatrovníčka vo svojom písomnom podaní dôrazne žiadala, aby súd vo veci konal a rozhodol v zmysle zákona, prihliadol na preklúziu, a zároveň vzniesla z opatrnosti námietku premlčania. Na základe uvedených, nakoľko lehota na prípravu pojednávania bola zachovaná, súd vo veci konal a rozhodol podľa § 101 ods. 2 O.s.p.v jej neprítomnosti.

Vzhľadom k neúčasti žalobcu na pojednávaní súd pristúpil k oboznámeniu sa s obsahom spisového materiálu a to prečítaním jednotlivých listín, a to s podanou žalobou na č. l. 1 a 2, ďalej súd oboznamuje ďalej VOP č.l. 5 - 8, oznámenie o post. pohľadávky -č.l. 9, č.l. 10 a nasl.: „Zmluva o postúpení pohľadávok Č.. XXXX/XXXX/CE z dňa XX.XX.XXXX“, udelené plnomocenstvo - 15 -17, č.l. 18 - príloha, č.l. 19 -pokus o zmier, č.l. 20 - plnomocenstvo, 22 - potvrdenie o prijatí návrhu, výzva - č.l. 23-24, odpoveď na lustráciu - č.l. 25, 26 - žiadosť A-a, písomné podanie súdu 27-28, PR - 29 - 30, 31 - lustrácia PC, REGOP,SP, písomné podania súdu 34 - 35, 36 - výsledok lustrácie, písomné podanie súdu - 37, 38 - uzn. - zrušenie PR, 40 - vstup vedľ.účastník, odpoveď na výzvu súdu, rozpis splátok 41 - 56, 58 - 59 ustan.-opatrovníka, 65 potvrdenie o prijatí veci, písomné podania súdu 66 - 73, č.l. 74 - 81odpoveďsplnomoc.práv.zást., č.l. 82 - ospravedlnenie vedľ. účastníka, č.l. 83 - 84 ospravedlnenie s vyčíslením trov, č.l. 85 - ospravedlnenie opatrovníčky žalovanej.

V prejednávanej veci ide o sporové konanie, ktoré je ovládané zásadou prejednacou, ktorú je treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásad- ne vecou účastníkov konania. Účastník má teda povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 OSP) a povinnosť dôkaznú (§ 120 ods. 1 OSP). Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva, a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z vykonaného dokazovania. Je vecou účastníkov, aby sa o svoje práva starali - vigilantibus iura a ak produkovaný dôkaz nesvedčí o skutkových tvrdeniach účastníka, ten účastník v spore podľahne. Takto potom súdom zistený skutkový stav veci je výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov. Navrhovateľ v súlade s § 79 ods. 2 OSP predložil súdu listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva.

Občianskoprávna zásada materiálnej pravdy sa doteraz chápala ako zistenie absolútnej materiálnej pravdy súdom, avšak v súčasnosti podľa § 120 ods. 1 O.s.p. v sporovom konaní sa musí rešpektovať prejednacía zásada to znamená, že dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno bude na účastníkoch konania na rozdiel od nesporevého konania, kde naďalej bude platiť tzv. vyšetrovacía zásada.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 25.05.2004 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Premlčacia lehota je v uvedenom prípade trojročná s počiatkom plynutia lehoty vždy v deň, nasledujúci po uplynutí splatnosti každej splátky, kedy si veriteľ mohol po prvý raz svoje právo uplatniť.

Veriteľ podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Obč. zák. si môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému a s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil v zmysle ustanovenia § 525 ods. 1 a ods. 2 Obč. zák. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Postúpenie pohľadávky je povinný § 526 ods. 1 a ods. 2 Obč. zák. postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

V zmysle ustanovenia § 529 ods. 1 Obč. zák. platí, že námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky. Dlžník môže použiť na započítanie voči postupníkovi aj svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky v zmysle citovaného ustanovenia zákona ods. 2., ktoré mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky (§ 526), ak ich oznámil bez zbytočného odkladu postupníkovi. Toto právo má dlžník aj v prípade, že jeho pohľadávky v čase oznámenia alebo preukázania postúpenia neboli ešte splatné.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom bola platne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa Obchodného zákonníka v spojení so zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a v ktorej banka v rámci predmetu svojho podnikania poskytla úver odporkyňi ako fyzickej osobe na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, čiže odporkyňa v tomto vzťahu vystupovala ako spotrebiteľ.

Zákomom č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku a pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinným od 01.05.2014, bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tak, že bol tiež doplnený o vyššie citované ustanovenie § 5b. Týmto boli zavedené nové zásadné zmeny v legislatíve týkajúce sa okrem iného aj premlčania nárokov zo spotrebiteľských vzťahov, kedy súd ex offo prihliada na prípadné premlčanie uplatneného práva predávajúceho voči spotrebiteľovi (na rozdiel od doterajšej právnej úpravy, kedy súd na premlčanie mohol prihliadnuť iba vtedy, ak bola zo strany povinného vznesená námietka premlčania). Z tohto dôvodu sa preto súd prednostne zaoberal v súdnom prípade otázkou premlčania. Ako je zdôvodnené vyššie, v tomto prípade išlo totiž o vzťah

spotrebiteľský, v ktorom odporkyňa v pozícii spotrebiteľa požíva osobitnú ochranu a preto súd aj bez toho, aby premlčanie pohľadávky bola musela namietat' odporkyňa, prihliadal na nemožnosť uplatnenia práva navrhovateľa voči nej, resp. na oslabenie jeho nároku vrátane jeho premlčania, ktoré bráni priznať mu voči spotrebiteľovi žalované plnenie.

Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občiansko-právnych vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranú dobu nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva a im zodpovedajúcim povinnostiam. Premlčanie má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno navrhovateľovi priznať v súdnom konaní a ako také vymôcť, hoci právo existuje v naturálnej forme a možno ho dobrovoľne splniť (premlčanie nie je spojené so zánikom nároku).

Zásadnou otázkou pre právne posúdenie veci bolo ustáliť, či v prejednávanej spore ide o obchodnoprávny vzťah (keďže úverová zmluva ako zmluvný typ je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), ktorý sa riadi príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, a to aj vo vzťahu k posúdeniu premlčania uplatneného nároku, alebo námietku premlčania je potrebné posudzovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. V právnom poriadku Slovenskej republiky sa vyskytuje anomália v podobe dualistického systému záväzkového práva, upraveného tak v Občianskom zákonníku ako aj v Obchodnom zákonníku. Aplikácia praxe síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať, avšak vo všeobecnosti niet rozumného dôvodu na ukazujú, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať, avšak vo všeobecnosti niet rozumného dôvodu na to, aby v typickej občianskoprávnej veci na subjekt občianskoprávneho vzťahu (zvlášť ak ide o spotrebiteľa) dopadala právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, či obchodníkmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia.

Problematiku ochrany spotrebiteľa je potrebné chápať komplexne. Do slovenského právneho poriadku boli aproximované viaceré smernice EÚ, ktoré upravujú ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj osobitné predpisy ustanovujú osobitné podmienky. Charakter spotrebiteľskej zmluvy tak môžu mať nielen zmluvy uzatvárané podľa Občianskeho zákonníka, ale aj uzatvárané podľa Obchodného zákonníka a osobitných predpisov. Z hľadiska ochrany spotrebiteľa je potrebné venovať osobitnú pozornosť zmluvám, pri ktorých spotrebiteľ nemohol ovplyvniť ich obsah. Súd má v prípade takýchto spotrebiteľských zmlúv povinnosť ex offio skúmať, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle ust. § 54 Občianskeho zákonníka. Podľa § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. V súdnom prípade účastníci uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí úverovú zmluvu, ktorá je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka a spravuje sa § 479 a nasl. Obchodného zákonníka. Zároveň však ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia osobitného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa a príslušné ustanovenia zák. č. 258/2001 Z. z. Citované ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti spotrebiteľa, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie ako príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Citované ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje korektív pre použitie ustanovení Obchodného zákonníka, a to aj napriek charakteru úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu podľa Obchodného zákonníka. Prednostné použitie Obchodného zákonníka na spotrebiteľské právne vzťahy, a to aj v prípade úverov ako absolútnych obchodov by znamenalo spochybnenie režimu ochrany práv spotrebiteľa obsiahnutého v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.) a v osobitných predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa, ktoré sú voči Obchodnému zákonníku osobitnou prednostne použiteľnou právnou úpravou (lex specialis). Uvedený právny názor je akceptovaný súdnou praxou (porov. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.11.2013, sp.zn. 6Co 2/2013, uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.06.2013, sp. zn. I. ÚS 402/2013), pričom za účelom odstránenia akýchkoľvek pochybností

zákonodarca prijatím vyššie spomínaného zákona č. 102/2014 Z. z. novelizoval Občiansky zákonník a explicitne ustanovil v § 52 ods. 2 pravidlo, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Vychádzajúc z uvedených súvislostí dospel súd k záveru, že v súdenom prípade je pre posúdenie plynutia premlčacej doby potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 100 a nasl.), pretože s uplatnením Obchodného zákonníka je spojená dlhšia (štvorročná) premlčacia doba, a preto použitie ustanovení Obchodného zákonníka v tomto smere by bolo v neprospech odporkyne, ktorá má postavenie spotrebiteľa.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého nárok veriteľa možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie je uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý čas uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania dlžníkom má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva, čo potom znamená, že aj keď právo samo o sebe nezaniká ale existuje, už len ako naturálna obligácia, avšak nemožno ho súdom oprávnenému priznať.

Súd sa pred svojim rozhodnutím vo veci samej musí vysporiadať s otázkou premlčania v prípade vznesenia takejto námietky zo strany účastníka konania, alebo ako je tomu od 01. mája 2014, kedy nadobudol účinnosť § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v otázke uplatňovania premlčania nárokov v súdnych konaniach, odkedy sme zaznamenali judikovanú prax súdov všetkých stupňov, ktoré k premlčaniu povinne prihladajú v zmysle citovanej zákonnej povinnosti z úradnej moci.

Súd mal preukázaný nasledovný skutkový a právny stav a po vykonanom dokazovaní podľa § 132 O.s.p. dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. a pri hodnotení dôkazov dospel k presvedčeniu, že podaná žaloba žalobkyne nie je dôvodná a preto súd túto žalobu zamietol.

Podľa súdu z podanej žaloby žalobcu, ktorá bola doručená súdu dňa 28.01.2014 je zrejmé, že právny zástupca žalobcu bol v právnom vzťahu so spoločnosťou SLSP, a.s. na základe: „Zmluvy o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX“ z dňa XX.XX.XXXX, ktorou zmluvou právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v sume 27.800,- SKK, pri dojednanej úrokovej sadzbe 17,80 % p. a. v zmysle čl. I. zmluvy, kedy bola dojednaná splatnosť prvej splátky 01.10.2005 a konečná splatnosť 01.09.2010, kedy bolo dohodnuté medzi účastníkmi mesačná splatnosť pri sume splátok 748,- SKK, v časti IV. bolo stanovené RPMN vo výške 10,05 %. Ako je zrejmé z podanej žaloby z čl. 10 a nasl. následne došlo k postúpeniu tejto pohľadávky: „Zmluvou o postúpení pohľadávok Č.. XXXX/XXXX/CE z dňa XX.XX.XXXX. Žalobca doložil do súdneho spisu na čl. 18:“ Prílohu č. I. k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa XX.XX.XXXX - aktíva“ s tým, že medzi údajmi, ktoré mali slúžiť ako podklad pre postúpenie pohľadávky bola vyznačená aj doložka o splatnosti úveru zhodne so Zmluvou z čl. 3 súdneho spisu ku dňu XX.XX.XXXX. Podľa súdu úver bol poskytnutý žalovanej, ktorá bola charakterizovaná adresou trvalého pobytu a rodným číslom z čoho je zrejmé, že poskytnutý úver je úverom spotrebným, nemá podnikateľský charakter. Konečná splatnosť úveru nastala dňom 01.09.2010 ako to vyplýva aj z prílohy čl. 18, v tomto prípade podľa súdu žalobca nepreukázal, že by došlo k predĺženiu splatnosti na základe vzájomnej dohody so žalovanou, preto súd mal za to, že v tomto prípade platí 3-ročná premlčacia lehota, ktorá začala plynúť od 01.09.2010 a uplynula dňom 31.08.2013 avšak žaloba žalobcu bola doručená súdu už po uplynutí tejto hmotnoprávnej lehoty dňa 28.01.2014. Súd v tomto prípade prihliadol jednak k vznesenej nám. premlč. z čl. 85 ustan. opatr. žalovanej ako aj k § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v otázke uplatňovania premlčania nárokov v súdnych konaniach.

Súd náhradu trov žalovanej, ako ani splnomoc. práv. zást. vedľajšieho účastníka konania nepriznal na tom základe, že sa uvedené osoby žiadnym spôsobom nezaujímali o predmet konania. Splnomoc. práv. zást. vedľajšieho účastníka konania žalobu s prílohami prevzal dňa 25.9.2015, ako aj uzn. súdu o vyjadrení sa k žalobe ako je zrejmé z čl. I. 69 a ku dňu pojednávania dňa 13.10.2015 žiadnym spôsobom sa nevyjadrila k predmetu konania, doložila len žiadosť o ospravedlnenie účasti na pojednávaní, ako je zrejmé z čl. 82 súdneho spisu.

Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva z rozhodnutia NS SR 1 Cdo 92/2011 str.: 8).

Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, žiadny návrh na doplnenie dokazovania nebol zo strany účastníkov konania uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

Podľa ust. § 517 ods. 2/ Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1/ nar. vlády SR č. 586/2008 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal podľa 151 ods. 1 O.s.p. Podľa citovaného ustanovenia platí, že o povinnosti nahradit' trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí... V konaní úspešný účastník konania v procesnom postavení žalovaného si sám nárok na náhradu trov konania neuplatnil a podľa obsahu spisového materiálu mu žiadne trovy nevznikli preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedené.

Na základe uvedených skutočností rozhodol súd tak ako je vo výroku rozhodnutia uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Komárno na Krajský súd v Nitre v 2 písomných vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť: proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.